

estats patològics hi abunden i que molts estats epidèmics, en el medi rural tenen llur origen. En efecte, malgrat de concórrer en el medi rural, gratuïtament i abundoses, les condicions naturals afavoridores d'una bona higienització, aquestes no són prou per a neutralitzar els perjudicis que reporten les dolentes condicions materials en què viuen els seus habitants, amb llur relatiu i constant amuntegament, la convivència amb els animals domèstics, la mala qualitat de les aigües potables, el defectuós o nul tractament als excreta i aigües residuals i, per fi, la característica i evident brutícia que de la vivenda i fins del seu propi cos aporta que n'hagin fet un especial culte.

I si a aquestes consideracions desfavorables per a tota bona i fins mitjana higienització, i afegim l'estat miserios i com a lògica conseqüència l'estat de depapeuració orgànica que caracteritza, ben planyivolament per cert, molts habitants de determinades regions i paratges rurals, acompanyats naturalment, d'un estat rudimentari de cultura en totes les seves manifestacions, ens haurem donat compte obertament que el dit medi rural, lluny d'ésser un medi ideal de conservació de la salut, com per altra part ho dona ha entendre la innumerable corrua de noves construccions escampades per tots indrets i latituds, esdevé un medi irruptor o rector d'una innúmer de malalties transmissibles d'home a home, i un medi generador d'altres plagues socials que una bona i acurada policia sanitària rural reduiria a llur mínima expressió, a benefici, no sols dels propis moradors, sinó de tots els homes i pobles.

Per aquestes senzilles raons es pot fàcilment deduir que l'estudi un xic cuidadós de les condicions en què es desenrotlla la vida de l'habitant del medi rural, han de dispensar-se una corrua de problemes sanitaris, tots ells ben interessants per a resoldre la higienització de tots els ambients humans, problemes que ja tindrem ocasió de descabdellar en el transcurs d'aquest treball, quan arribem al tema d'higienització del medi rural. Mentrestant, endinsem-nos en l'estudi de l'assistència mèdica, prosseguint les petjades de la Conferència europea d'higiene rural, primera i memorable reunió d'homes de ciència per a tractar exclusivament de tals vitals qüestions d'humanitat.

b).—*Concepte de l'assistència mèdica.* — Donada la definició que ja hem transcrit, adoptada per la Conferència d'higiene rural, examinen el

concepte modern d'aquesta assistència, analitzant els seus dos caires principals el que refereix al punt de vista científic o d'actuació professional respecte a l'eficàcia d'aquesta assistència; i el que fa en l'aspecte social en relació al problema, avui ja posat damunt la taula de tots els pobles avançats, de la previsió mèdico-social encarregada a l'Estat per a la salvaguarda de la salut i vida dels ciutadans.

I.—*Concepte mèdic.* — Es desprèn clarament i diàfana de la definició en afegir a les paraules *assistència mèdica*, el mot *eficaç*. El professor Parisat, ponent general d'aquest primer punt de la Conferència, ho expressà en breus mots: "Antigament, aquesta expressió significava quasi exclusivament l'assistència als malalts, més avui, amb el progrés assolit per la ciència mèdica, comprèn, ultra aquesta particular assistència, la prevenció de les malalties evitables i el descobriment, el més prematur possible, de llurs primeres manifestacions o símptomes". Per això, el concepte que cimenta la definició de l'eficàcia de l'assistència mèdica, en el seu sentit més ample, ha de significar forçosament l'estudi i pràctica d'un sistema organitzat que proporcioni al poble tots els mitjans d'acció de la medicina moderna, tant per a guarir les malalties un cop aquestes presentades, com per a prevenir-les i descobrir-ne llurs primeres manifestacions, ço que significa que la dita organització ha d'ésser muntada i exercida, no solament per a alleugerir la població malalta, ans bé, per a evitar el seu emmalaltiment.

D'aquest ample concepte es desprèn fàcilment que el dit sistema d'organització haurà de comprendre tot ço que es refereix a: 1r. *personal*; 2n. *armament sanitari*; i 3r. *mesures pràctiques de realització*, perfectament adaptades al medi on s'hagi d'aplicar i curosament coordinades amb els divers esforços que, dirigits tots a l'assoliment d'aquest objectiu, en vagi augmentant per al perfeccionament del sistema. Aquestes tres concepcions, ja interessants per elles mateixes, les anirem trobant en el transcurs d'aquesta transcripció, més diem ara, per a la més perfecta comprensió de tals anunciats, que precisa, ultra l'aprofundiment científic que llur importància comporta, l'existència d'una determinada instrucció o estat cultural en el poble al qual s'ha d'aplicar, perquè fàcilment i racionalment pugui capir tot l'interès que presenta una tal assistència així organitzada, tant per a